

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.158/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (3527 Miskolc, Zsolcai kapu 32.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (14. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 8.K.701.183/2023/13. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett részben helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.000 (tizenháromezer) forint másodfokú perkoltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. napjától 2023. január 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot az alperes helység1 Rendőrkapitányság Osztály1 állományában, az helység1 Körzeti Megbízotti Csoportban (a továbbiakban: KMB csoport). A felperes működési körzete település1, település2 és település3 településekre, míg a KMB csoport működési körzete e településen kívül további 11 településre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el a saját és a KMB csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK (a továbbiakban: TIK) ügyeleti küldéseket, átkíséréseket, kísérorri beosztáshoz tartozó feladatokat, szabálysértési előkészítő eljárás feladatait, ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakban 695.712 forint megbízási díj és annak 2022. február 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontjait jelölte meg.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszegezerőségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a 2021. február 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időre a kereseti kérelem szerinti, az illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű – késedelmi kamattal növelt – 531.446 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM 10. § (2) bekezdésében, a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2022. augusztus 12. napját megelőző, valamint azt követően hatályos 2., 3. d), 15., 21., 24-25., 37., 44., 50-63. pontjaiban rögzítettek alapította.

A tényállást a csatolt okiratok, a felperes személyes nyilatkozata, a Miskolci Törvényszék 12.K.700.763/2023/15. számú tárgyalási jegyzőkönyvébe foglalt Tanú1 tanúvallomása, valamint az eljárás egyéb adatai alapján állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseire hivatkozással rögzítette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján a kereseti kérelem nem megalapozott figyelemmel arra, hogy e tekintetben a felperes nem támasztotta alá tényállítását, a helyettesítés ténye nem került konkretizálásra, ugyanakkor a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a kereseti igényt 2022. augusztus 12. napjáig megalapozottnak találta. Utalt arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjával módosult, melynek következtében az azt megelőző és az azt követő időszak eltérő jogi megítélés alá esik. A 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezések kitágították a körzeti megbízott működése körzetének fogalmát, mivel egyes feladatok ellátását a KMB szabályzat 2. b) és c) pontjai már a rendőrkapitányság egész területére előírták. A 2022. augusztus 12. napját megelőző időszak vonatkozásában rámutatott, hogy a körzeti megbízottnak a feladatait elsősorban a saját működési körzetében kellett ellátnia. A működési körzete a KMB csoport működési körzetével nem volt bővíthető. A felperes szolgálatonként 5-6 TIK ügyeleti küldést teljesített, melyek csak részben igényeltek késedelmet nem tűrő intézkedést, emellett a működési körzeten kívül rendszeresen látott el járőrfeladatokat a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén. A KMB szabályzat módosítását megelőzően havi 1-2 esetben kísérorri feladatokat is ellátott. Ezen feladatait a KMB szabályzat módosítását követően csak két alkalommal látta el, mely nem haladja meg az eseti jelleget, az rendszeres elvonásként már nem volt értékelhető. Ugyanezen megállapítást tartotta irányadónak az elővezetések végrehajtása tekintetében is. Az ideiglenes megelőző távolságtartási ügyekben egyes feladatok ellátása a KMB szabályzat 25. g), 60., 63. és 70. a) pontjai értelmében a körzeti megbízott feladatkörébe tartoztak, így ezen fenti jogcímeken a megbízási díjra való jogosultsága nem volt megalapozott.

A működési körzeten kívül rendszeresen ellátott járőrtevékenység, a TIK küldések teljesítése és a kísérorri feladatok a megbízási díjra való jogosultságot megalapozták. A Kúria joggyakorlatára hivatkozva kiemelte, hogy a munkáltató egyoldalú utasítási joga nem haladhatja meg a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) kereteit, az utasítás kizárólag a munkaköri leírásban ténylegesen ellátandó feladatkörökhöz igazodhat. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását a munkaköri leírásra hivatkozással. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időn át rendszerszintűen a besorolásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult. A megbízási díj havi összegét a felperes által folyamatosan ellátott és a tényállásban részletezett többletfeladatok számára, azok szolgálatonkénti gyakoriságára, valamint azon körülményre tekintettel állapította meg, hogy a felperes eredeti beosztása szerinti feladatai alól nem került mentesítésre, azokat párhuzamosan el kellett látnia. A többletfeladatok ugyan nem igényeltek többlettudást, azonban a feladatok rendszeressége a megbízási díjnak a kereseti kérelemmel egyező mértékben (illetményalap 75%-ában) történő megállapítását indokolta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseit, 45. §-át, a 30/2015.

BMr. 2. számú mellékletét, téves értelmezésként a KMB szabályzat 2., 3. d), 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63., 70. pontjait, és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv TIKjait, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjait hivatkozva. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelmet elutasító részével – bár eltérő jogi alapon – egyetért. Az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó részével kapcsolatban kifejtette, hogy a törvényszék a helyes jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, azonban a tényállást csak részben állapította meg megfelelően, és ebből következően annak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Utalt arra, hogy a járőrözés a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 70. § (1) bekezdése értelmében nem egy beosztás feladatait, hanem egy rendőri feladat ellátási módját jelenti. A KMB szabályzat alapján a körzeti megbízott egyes feladatait járőrözéssel hajtja végre. Járőrözéssel szolgálati feladatot nem csak járőr, hanem más beosztást betöltő személy (nyomozó, körzeti megbízott) is elláthat. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása az ítéletének [67] bekezdése alatt jogszabályellenes. Úgyszintén jogszabályellenes az ítélet [68]-[70] bekezdéseiben tett azon megállapítás, hogy a felperes a TIK utasítása alapján a működési körzetén kívül is rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. A közterületi szolgálatellátás legalapvetőbb formája a járőrözés, a KMB szabályzat 37. pontjára figyelemmel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes csupán azt kifogásolta, hogy e feladatokat a működési körzetén kívül is ellátta. Önmagában abból, hogy esetlegesen a működési körzetén kívül látta el a feladatait, nem következik, hogy járőr beosztásba tartozó feladatot látott el, illetve megalapozatlan az is, hogy a TIK utasítása alatt ellátott feladatok kizárólag járőr beosztásba tartozó feladatok lennének. A közterületi szolgálatellátás a közrendvédelmi szolgálati ágon belül helyezkedik el, legalapvetőbb formája a járőrözés, amelyet a járőr és a körzeti megbízott is elláthat, utóbbi jellemzően a járőrözés keretében a KMB szabályzat 50-63. pontjaiban írt rendészeti feladatként.

Nem vitatta, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, függetlenül attól, hogy a feladatok között lehetnek átfedések. Tévesnek tartotta azt a következtetést, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a körzeti megbízotti beosztásba tartozó feladatnak, ha azt a körzeti megbízott a működési körzetében végzi. A körzeti megbízott bővebb feladatrendszere indokolja a körzeti megbízott beosztásnak a járőr és járőrvezetői beosztáshoz képest magasabb jogszabály szerinti besorolását, melyhez magasabb összegű illetmény is társul. Hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nem látott el kísérorőri feladatot, ezért ennek alapján nem állapítható meg a megbízási díjra való jogosultsága. Az elővezetések foganatosításakor pedig nem annak van jelentősége, hogy hová, hanem annak, hogy honnan kell azt végrehajtani. A KMB szabályzat ugyanis a körzeti megbízott működési körzetében ezen feladat ellátását a 62. d) pontban külön nevesíti.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Az alperes a járőrfeladat, járőrszolgálat tekintetében részben vitatta a tényállást, de nem

jelölte meg, hogy mit tart helyes ténynek és az állítását milyen bizonyíték támasztja alá. Az átkísérési, kíséreezői feladatokat az alperes által elismerten ellátta, így súlytalan az a hivatkozás, hogy ilyen feladatokra való beosztásra nem került sor. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzetén kívül, a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel szolgálati feladatokat a KMB csoport körzetén kívül is rendszeresen ellátott. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. A per alapját képező járőr és egyéb feladatok rendszeresek, nem eseti jellegűek voltak. E két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. A KMB szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását sem tudta elfogadni, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül, a felülbírálat az ítélet keresetet elutasító – a felek által nem támadott – részét nem érintette.

[10] A fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli időszaknak a 2022. augusztus 12. napját megelőző részére vonatkozóan a felperest megillető megbízási díj tekintetében a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel az ítéltábla az alábbiak szerint értett egyet.

[11] A felek közötti jogvita alapvető lényegét a 2021. február 1. napjától 2022. augusztus 12. napjáig terjedő időszak vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi

álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amelyet a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégzett.

[12] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[13] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy az a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[14] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[15] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napját megelőzően hatályos előírásai szerint a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás és a tanú meghallgatási jegyzőkönyv alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására.

A KMB szabályzat (e bekezdésben a 2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a KMB csoport működési körzetében ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB szabályzat – különösen a 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjaiban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevételét kísérő őrri feladatokra.

[16] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[17] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összegszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének (a fellebbezésben felhívott jogszabályi rendelkezésből beazonosíthatóan a megbízási díj aránytalan mértékének) alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[18] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezésben támadott részében helybenhagyta.

[19] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[20] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 26.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke

dr. Szeles Balázs György s.k.
előadó bíró

dr. Farkas Ervin s.k.
bíró